

הרצאה 223: התקופה של העידן החדש והתודעה החדשה

הערת המתרגמת: מדובר בסיכום נרחב ולא בתרגום מדויק ומלא של ההרצאה. כמו כן, הכותרות בכחול, ההערות בסוגריים מרובעים וההדגשות הן שלי. קריאה מחכימה ומהנה!

I – דיכטומיה ראשונה : הגשמה אישית ושירות.

ההרצאה (משנת 1974) מדברת על כוח קוסמי עצום וחדש, שהשתחרר ליקום ועומד לשטוף את הפלנטה. מבשריו הם גל חדש של חיפוש אחר אמת רוחנית שמתפשט בעולם, ועדכים חדשים שדוחקים הגנות ישנות.

המדריך מדבר על "ישות הארץ" ("the entity earth"), שבה כל אדם הוא תא, כמו שהישות שלנו מורכבת מתאים רבים. כל תא הוא מרכז של אנרגיה ותודעה, כפי שכל אחד מאיתנו הינו. כעת, ישות הארץ גודלת ומגיעה לצומת פנימית, כפי שקורה לבני אדם. כולנו חווינו לעיתים שחלק אחד בנו מוכן להתרחב, להיפתח, לנוע לתפיסה חדשה של החיים והעצמי ולאופן הוויה חדש. באותו הזמן, העצמי הנמוך מתנגד לתנועה זו. הוא מפוחד ולא נותן בה אמון. תודעת האגו שלנו היא שתקבע לאיזה חלק ניתן להנחות אותנו.

במאבק וקונפליקט כזה, משבר הוא בלתי נמנע. החלק המתנגד יוצר אותו, בכך שהוא מתנגד לתנועה הבלתי ניתנת לעצירה של התהליך האבולוציוני. ככל שלא מכירים במאבק הזה, מכחישים או מצדיקים אותו, כך הוא יגרום לתהפוכות גדולות ומפחידות יותר. ולהיפך – ככל שהאישיות פועלת בהתאם לעקרונות העצמי הגבוה, כך המשבר יהיה קצר יותר ואף יתמיר את עצמו לאושר שלא חלמתם עליו.

מכאן ניתן לראות שמשבר הוא בריא ובלתי נמנע. הוא מתקיים ככל שמתנגדים לצמיחה. כיוון שהעצמי הנמוך מעדיף להישאר בבורותו, שהופכת אותו לעיקש, הרסני ושלילי. גם לישות הארץ יש עצמי נמוך, שמתנגד לזרימה החדשה, ולכן מתקיימים משברים לצד התרחבות של דרכי הוויה ותובנה חדשות, ותפיסה עמוקה יותר של המציאות הרוחנית. יש הרבה דרכים רוחניות שמנסות לעקוב אחר התנועה הזו, אך לא כולם מכוונות להתמסרות לעבודה הפנימית הנדרשת. עולם הרוח מכין מזה זמן רב את ההרחבות הזו. רבים נקראים אך לא כולם עוקבים אחר הקריאה *Many are called but not all follow*, למרות שחלק עשויים לחשוב שהם כן עוקבים אחריה. **לא לכולם יש נכונות מספקת להתמסר לקריאה הפנימית.** המצב טוב יותר כאשר אתם מכירים בכך [באי ההתמסרות], ולא מצדיקים זאת, באופן הגורם לבלבול בנשמה.

כעת ישות הארץ חווה מאבק כזה. יש את אלו שמתנגדים לתנועה, למרות שיש להם את הכישורים המנטליים והרוחניים לעקוב אחריה, אך הם בוחרים שלא, מתוך גאווה, פחד ורצון-עצמי. יש את אלו שעוקבים אחריה, אפילו בלי להבין לגמרי במה מדובר, ויש את אלו שלא בשלים עדיין להכיר בקיומה של המציאות הרוחנית, הלא-גשמית.

אלו שיעקבו אחר התנועה ימצאו שמחה ועושר עמוקים, ולא צריכים לפחד מדבר. הם נמצאים בהרמוניה עם היקום, בתוך התהליך במקום להתנגד לו. הם גם נדרשים כערוצים פיזיים להתפשטות של התודעה החדשה (Christ Consciousness) בעידן החדש.

הגשמת הגל הזה לא יכולה להתרחש ללא תהליך טיהור עמוק. **עד עתה הדגש היה על טיהור אישי לצורך הגשמה אישית. כעת הגענו לשלב חדש**, שבו ההתרחבות הפנימית שלנו הכינה אותנו להכרה, שהגשמה אישית היא הבסיס החיוני להגשמה במסגרת התנועה הכוללת ששוטפת את העולם. כלומר – מדבר בהרבה יותר מהגשמה אישית גרידא. לא שהאושר האישי, השלמות והחופש ממחסומים אינם חשובים, אך – **כדי שתוכלו לחוות הגשמה אישית מלאה עליכם לשרת מטרה גדולה יותר**. למעשה הדברים הם בו-זמניים: השרות מגביר את ההגשמה, בדיוק כפי שהוא דורש מכם להיות אנשים מוגשמים ומאושרים. **הגשמת העצמי טמונה בשירות, והשירות יכול לצאת לפועל רק דרך הגשמה אישית.**

התודעה מתרחבת ככל שאנו לומדים להכיר באופן מודע ומכוון יותר בחשיבות השירות שביכולתנו לתת לתודעה החדשה שחודרת ליקום. הכרה זו תשנה את החיים, התודעה והערכים של אלו שיהיו מוכנים לעקוב אחר התנועה.

יש צורך להרחיב את התודעה שלנו כדי להכיר בכך **שההגשמה האישית שלנו היא כלי חיוני שבאמצעותו נוכל לשרת**. כי האדם האומלל והמתוסכל אינו יכול לשרת, אינו יכול לקחת על עצמו את המשימה של העשרת החיים, העשרת אחרים והצבת דוגמא רצויה. כיוון שכיצד יכול האדם האני להעשיר? For how can the poor enrich? . וגם אי אפשר להעמיד פנים, כי אנשים יודעים עמוק בתוכם אם מנהיגיהם מעמידים פנים או שהינם אמיתיים בהגשמה העצמית שלהם.

רק אנשים שממוקדים לגמרי בתודעת האלוהים שלהם עצמם, ולפיכך מסוגלים לברוא את חייהם בהתאם לצרכיהם ולמשאלותיהם, יכולים להחיות את סביבתם וללמד אותה, בין אם דרך לימוד ממשי או על ידי עצם הדוגמא של חייהם, שמחתם, אהבתם, יכולתם להיות המיטב שהינם ובכך למלא משימה בתוכנית הגדולה. כי נדרשות משימות רבות ושונות, אך כל מי שמשרת את הסיבה הזו [this cause] מוכרח להיות דוגמא ומנהיג, שמייצג את התודעה החדשה והערכים החדשים בחייו-הוא.

II – דיכוטומיה נוספת: עצמי ואחרים

לרוב האנשים המתחילים את הניתב, כמו להרבה אחרים, יש צורך כפייתי להיות טובים. אתם מפחדים מהאנוכיות שלכם, לפיכך אתם מכסים עליה באמצעות המסיכה שלכם. המסיכה גורמת לכם לציית לסטנדרטים גבוהים, כך שתראו כאנשים טובים מאד. לעתים קרובות המסר האמיתי של העצמי הגבוה ארוג ומשולב במסיכה, בתדמית הטוב המזויף. בעבודת הניתב פגשתם את החלק הזה בכם, שבו אתם "מוכרים" את האינטרס-העצמי האמיתי שלכם, את זכויותיכם האמיתיות, על מנת לרצות איזו סמכות דמיונית. וזאת, לא מתוך כוונת שירות אמיתית, אלא כי היו לכם מטרות. רציתם שהסמכות הזו תעשה עבורכם משהו שלא היה הוגן לצפות לו, משהו שהייתם אמורים לעשות בעצמכם כדי להפוך למה שאתם אופן מלא. עליכם לעבוד על היבטים אלו שוב ושוב עד שתמצאו את הכוח לוותר על התקווה הנסתרת, להפסיק את השירות המזויף, לקחת יותר אחריות-אישית ולפיכך להיות יותר אסרטיביים. ככל שמפסיקים לרמות ולהסתיר זאת [את הרמייה], כך מפסיקים את הטוב המזויף וגדלה היכולת לעמוד על זכותכם לקבל את המיטב בחיים. האשמה פוסקת כי אתם חיים ביושר.

כאשר קיימת **תלות** וכתוצאה ממנה **כניעות וחוסר עצמיות**, אי אפשר לדבר על שירות למטרה גדולה יותר, כי מתוך חוסר בשלות אתם תשתמשו בכך לרעה, תחזרו על העמדות הפנים של המסיכה, והשירות ינותב לערוץ מוטעה. **לכן עליכם ללמוד להיות אנוכיים**, ידידי!

כידוע, יש סוג נכון של אנוכיות וסוג מוטעה.

האנוכיות הנכונה – שומרת על הזכות להתפתח [to unfold] בדרך הטובה יותר עבורכם, בלי קשר לדיעות של אחרים ולמטרות הנסתרות שלהם לנצל אתכם. סוג זה של אנוכיות יכול לזהות בקלות ולסרב לדרישות נצלניות של אחרים, במקום להיכנע להן בגלל הדרישות הנצלניות שלכם עצמכם. אדם שיש לו אנוכיות מהסוג הנכון מרגיש שמגיע לו באופן עמוק להיות מאושר – כיוון שהוא לעולם לא ירצה בכך על חשבון אחרים.

אנוכיות מוטעית ומעוותת היא זו שמפצלת בין האינטרס של העצמי לזה של אחרים. בסוג הנכון של אנוכיות, האינטרסים האלה הם אחד. ככל שמתקדמים בנתיב, אין יותר דיכוטומיה בין העצמי לאחרים. כשאתם משתחררים מהאשמה האמיתית של ההסתרות והעמדות הפנים שלכם – אז לא תרגישו שאינכם ראויים להפוך לאדם הכי טוב, מאושר ומוגשם שביכולתכם להיות. ואז שירות אינו תחליף או פיצוי על אשמה.

בנתיב זה אנו רוצים להכין אנשים רבים ככל האפשר לאירוע הגדול ששוטף את היקום. הדבר דורש נשמות חזקות ומשוחררות מאשמה, שעושות את מה שהן עושות מסיבות אמיתיות ולא מסיבות מזויפות. **לכן תחילה עלינו לחשוף את האנוכיות המזויפת ואז לעבור לאנוכיות אמיתית במטרה להפוך לבלתי-אנוכיים מבלי להקריב הגשמה אישית.** לרוב יש צורך להקריב את העצמי הנמוך על מטרותיו הנמוכות, אך האם זו באמת הקרבה? לא, זה רק נראה כך. מה שיגיע אז זו הגשמה אמיתית. עצמי-האגו החיצוני לא יעמוד יותר בסתירה לעצמי-האלוהי. אך מצב זה מגיע רק לאחר שאתם לומדים לשחרר את המסיכה של שירות מזויף ולחשוף את האנוכיות קצרת-הראות של העצמי הנמוך. אז אתם יכולים ללמוד אנוכיות בריאה, ומשם אתם מגיעים להעדר-אנוכיות [selflessness] אמיתי שאינו סותר אותה כלל.

בדרכים רוחניות המדגישות שירות בשלב מוקדם מדי של העבודה, הסכנה היא שאנשים יתחמקו מהאנוכיות הפנימית ויטפחו שירות של קדושים מעונים.

הסכימה של שלושת המעגלים, של עצמי גבוה שמוקף בעצמי נמוך שמוקף במסיכה, נכונה גם לגבי הקהילה שלנו והאנושות בכלל:

ברמת הקהילה – אלו שלוקחים אחריות על הקהילה כולה, שעשו עבודה עמוקה, חשפו את עצמם וכתוצאה מכך החלו לקצור פירות של הגשמה – מייצגים את העצמי הגבוה של ישות הקבוצה. עברתם דרך השכבות הללו, למדתם לא לפחד משום חלק בעצמכם, למדתם לקבל את כל חלקיכם וכך איחדתם את מה שהיה בעבר מחולק, אתם יכולים להזדהות יותר ויותר עם העצמי הגבוה שלכם, כיוון שאתם מצליחים יותר להבחין בינו לבין משאלות הלב של עצמי המסיכה, שרק מסתיר את עיוותי העצמי הנמוך. לפיכך אתם מגיעים יותר ויותר לקולו האמיתי של העצמי הגבוה, בו אתם יכולים לתת אמון.

הקהילה כולה הגיעה לנקודה הזו, דבר שבהכרח תוכלו להרגיש בו. ההוכחה לכך היא גם במספר הגדל של חברי הנתיב, בטיבם של האנשים חדשים, שמוכנים יותר להבין ולעקוב,

וברגשות העמוקים יותר של אהבה ושמחה אמיתית ביניכם. בהסרה הגוברת של חסימות ופתרון בעיות כך שהגשמה מתרחשת בכל הרמות עבור יותר מכם. כל אלו הם הביטוי הטבעי של ההתפתחות שלכם.

כלומר, מספר רב של אנשים מתפקדים כעצמי גבוה עבור הקהילה. זה לא אומר שהם מושלמים – אך הם מסוגלים מספיק לבסס את הערוץ לעצמי הגבוה שלהם; הם מסוגלים יותר ויותר להתחייב לרצון-האלוהים, ולתפוס את חשיבות התודעה החדשה ששוטפת את הפלנטה, ולשרת אותה.

בכך אתם מגינים על עצמכם באופן יעיל מאד כנגד המתקפה של התנועה הנגדית, אתם מחסנים את עצמכם בפני התנועה הנגדית שמגיעה מתוך העצמי הנמוך שלכם, וגם מבחוץ – מהעצמי הנמוך של הפלנטה.

ואז ישנם כל האחרים, שעובדים בחריצות בנתיב, עדיין נאבקים, נמצאים בשלב של הכרה בעצמי הנמוך ולקיחת אחריות עליו, באמצעות חדירה דרך שכבות המסיכה. במאבק הזה, הפיתוי להסתיר, כמו גם ההרגל לעשות זאת, הם גורמים חשובים. וכך גם האשמה והפחד מחשיפת האמת. ניתן להפחית בהדרגה את הפחד האשלייתי הזה רק על ידי כך שמעמידים אותו למבחן עד שמתפתח אמון מספיק בתהליך. ישנם אלו מכם שמתקשים בתחילה למצוא את הערוץ לעצמי האמיתי, ולכן אפילו לא רוצים בכך. אתם מפחדים ממנו, לא סומכים עליו, אלא סומכים יותר על ההגנות הישנות וההרסניות להן אתם רגילים.

וישנם גם אלו שעדיין מזוהים חזק עם עצמי המסיכה. להם הכי קשה, והם מחפשים סיבות לערער על התהליך, לשפוט אותו ולחפש סיבות לעשות זאת. אך זה לא הופך אותם למאושרים יותר, להיפך. הם נצמדים בחוזקה למצב של אי-גדילה, מפחדים באותה המידה מגדילה, כך שהם אינם רוצים לגלות עד כמה הפחד שלהם אינו מוצדק. אלו אינם בהכרח חברים חדשים, כי זו לא תמיד שאלה של זמן. על החברים הללו להכיר בכך שהם מזדהים עם עצמי המסיכה שלהם ולעליהם להתחיל את המסע שחוצה שכבות אלו.

מטרת הדברים הנאמרים בהרצאה זו – שתבחנו ותדעו היכן אתם נמצאים. כפי שלמדתם לקחת אחריות על העצמי הנמוך והתגברתם על הבושה להודות בו, כך אתם צריכים כעת **לקחת אחריות על העצמי הגבוה ולא להתבייש בו**, ולהודות לאן אכן הגעתם כבר. אז **תוכלו להתמסר אליו אפילו יותר. אז תוכלו להתחייב באופן מלא להיות חלק מהתנועה הגדולה הזו, ותרגישו את הזכות, הכבוד, היופי וההתרגשות שבכך.** מתן שירות לסיבה הגדולה יותר ינקה את שאריות האנוכיות שגורמת לכם לפחד. אתם מפחדים כיוון שאתם נצמדים לאנוכיות הקטנה. ההתמסרות לסיבה הגדולה יותר היא כשלעצמה תהליך מנקה.

הערכים החדשים של התודעה החדשה הם בדיוק כאלה, ואנו נדון בהם בהרחבה בהמשך. אני קורא להם חדשים, אם כי הם תמיד התקיימו אצל אינדבידואלים בודדים בעלי התפתחות גבוהה, שהתגשמו לצורך משימה ספציפית. אלא שכעת הפלנטה כולה צומחת לתודעה האלוהית שלה.

המטרה הראשונה עבורכם בהקשר זה היא להבין שהרבה יותר מעורב בחייכם מאשר האישיות הקטנה והמיידיית. וזה יוביל לאושר, ובו זמנית אושר הוא תנאי מוקדם לכך. ולהבין שאין כל חלוקה. לעקוב אחרי רצון אלוהים לא יגרום לכם לחסך. **כך שבשנים הבאות תתמחו**

יותר במתן אמון בהתמסרות טוטאלית לאלוהים שבפנים, בכל יום בחייכם, בכל נושא, בכל משימה והחלטה, אפילו בדיעות שתאמצו.

בתודעה החדשה – לא תקבלו החלטות מתוך הראש, באופן שטחי, מתוך רצון שהתשוקה המיידית שלכם תתמלא. בגישה החדשה של התודעה החדשה מקבלים החלטות באופן שונה לגמרי. הגישה החדשה מכירה בכך שהעצמי החיצוני אינו יודע; שאי אפשר לסמוך עליו, שהוא מלא בעיוותים סובייקטיביים ובדיעות קדומות שצובעות אותו. התודעה החדשה תמיד מתייעצת עם העצמי הגבוה ולומדת לחכות בשקט לתשובה – בסבלנות; היא לעולם לא דעתנית. היא מקבלת את העובדה שהיא עדיין לא יודעת. היא שומרת את עצמה פתוחה לזרימה [to the influx]. אין לה כל עניין בתשובה מסוימת. היא מפנה מקום לתשובה שתוכל להיות כל דבר, בין אם היא תהיה הדבר הנשאף ביותר או היפוכו הגמור, אבל היא סומכת על כך שמה שיבוא יהיה טוב. אין לה כל דיעה מוקדמת, היא מרוקנת עצמה. זוהי אחת הגישות של מערכת הערכים החדשה שמוכרחה להגיע, שתגיע ושכבר התחילה לשטוף את הפלנטה.

דבר זה מתנגש, כמובן, עם מערכת הערכים הישנה שפועלת רק מפני השטח, מהרגשות הפעוטים והמיידים; מהתפיסה הצרה ומההשקפה הצרה ומהתעקשות על כך שאינכם רוצים אפילו להרחיב את התפיסה ולשקול אפשרויות אחרות. עמדה ישנה זו מוכרחה להתנגש עם החדשה. היא מתנגשת בתוכם והיא מתנגשת בסביבתכם בין אלו שמייצגים את שני הסוגים הללו של תודעה וגישה. אך יעשה ברור יותר ויותר להיכן אתם שייכים. לא מספיק לומר "אני שייך לחדש" בעוד שאתם ממשיכים לפעול על פי דרכי תפקוד ישנות. אתם יכולים לומר כל דבר, אך פעולותיכם, הגישה שלכם לקבלת החלטות פנימיות וחיצוניות, הם המציאות הסופית שתוכיח לאיזה מחנה אתם שייכים.

יותר ויותר מכם כבר קבלו את ההתחייבות הזו וכבר נישאים על ידי הגל העצום של האור המוזהב החדש ששוטף את האדמה, ושהינו בלתי נסבל רק לאלו שמסרבים לאור הזה. אלו הם האנשים שתופסים רק את הביטויים השליליים של התנועה הנגדית והינם עיוורים לגמרי לאור עצמו. כשהאור מתקרב אליהם, הם מרגישים אי נוחות חזקה ומפרשים אותו באופן מוטעה. הוא מהווה את השמחה הגדולה ביותר לאלו שרוצים בו; לאלו שמתמסרים אליו; לאלו שנלחמים עבורו ומשרתים אותו. זהו המסר שלי לזמן הזה.

נמשיך בהרצאות העתידיות מנקודת הראות הרחבה יותר הזו: כיצד אתם, כאינדיבידואלים, משתלבים בסכימה הכוללת; כיצד תוכלו להיות מאושרים רק כשאתם חלק מהכוח הזה שנלחם עבור הצמיחה והטיהור של הפלנטה כדי שתגיע לאלוהיות שלה עצמה. עבודת הטיהור שלכם בנתיב מתחילה להרגיל אתכם לשמחה ולאור של מה שעתיד לבוא. אבל אתם צריכים כעת גם להתחיל להתכוון לכך באופן ספציפי; למדוט על כך ולרצות בכך.

נתתי לכם את מה שאתם זקוקים לו בהרצאה ראשונה זו של השנה. זו תהיה המפה שלכם, כפי שאני תמיד נותן בתחילת עונת עבודה חדשה. היו מבורכים, יקיריי. יותר ויותר תרגישו עד כמה אתם מודרכים ומוגנים, עד כמה חשובה המשימה שלכם, איזו זכות היא להיות מעורבים בה ולתת את כולכם עבורה. כיוון שזה חשוב לא רק לחיים החיצוניים הפעוטים. זה חשוב במונחים של אבולוציה. היו מבורכים, יקיריי.